

REGIMENTSCHEFEN

I DENNE UDGAVE:

- Der er sommer på vej
- Trænseniorsergenten
- Vi skal passe på vores materiel
- Vores feltmæssige optræden
- Nye missioner
- Årsdagen

Trænseniorsergenten

Med udnævnelsen af en "Trænseniorsergent" har vi skrevet regimentshistorie.

Den 6. juni 2016 tiltrådte seniorsergent Johnny Nielsen som den første Trænseniorsergent i regimentets historie. Den engelske titel er "Command Sergeant Major The Logistic Regiment".

Jeg ser meget frem til samarbejdet med Trænseniorsergenten, og efter sommerferien vil han i god ro og orden selv tage fat i jer og fortælle om opgaven og forventningerne.

Trænseniorsergenten er fysisk placeret ved regimentets stab i bygning 2/ NUK. Han kan kontaktes via mail på trr-tssg@mil.dk.

Der er sommer på vej

Goddag til jer alle

Som sædvanlig har den første halvdel af året været en travl tid. Når jeg er rundt for at se på tjenesten, bliver jeg næsten altid glad og tilfreds.

Meget kan man sige om os som soldater, men vores dedikation og ansvarsfølelse, overfor opgaven og hinanden, kan der ikke sættes en finger på.

Uanset om jeg går en tur om natten med nogle helt unge soldater, eller jeg sidder overfor et par af regimentets mest rutinerede stregbefalingsmænd, med en kop kaffe i hånden, så oplever jeg altid en ukuelig vilje til at løse opgaven – og til at fortælle regimentetschefen, hvordan man har det.

Begge dele er lige vigtige for mig, når jeg skal holde styr på, hvordan situationen er ved regimentet. Hvis ikke jeg får realistiske og korrekte situationsmeldinger, kan jeg ikke lede regimentet i den rigtige retning.

Jeg bliver i øvrigt af og til spurgt om, hvordan man leder et regiment. Svaret

er egentligt ret ligetil. Der er ikke ret stor forskel på, hvorledes jeg griber en opgave an, i forhold til, hvordan en sergent eller en premierløjtnant varetager deres ledelsesansvar. Det er der ofte nogen, der tror.

Jeg har selv været både sergent og premierløjtnant, og sandheden er, at jeg i store træk bruger nøjagtigt de samme ledelsesværktøjer.

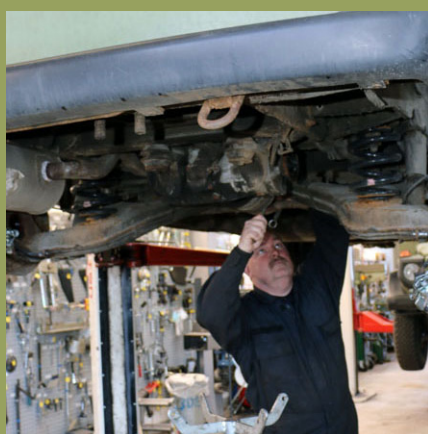
Det starter med, at jeg som regimentetschef modtager en opgave fra Chefen for Hæren. Når jeg har tænkt opgaven igennem, fortæller jeg bataljonscheferne, hvordan jeg har tænkt mig at løse den – på deres niveau forstået som hvilken effekt jeg vil have ud af vores ressourcer. Bataljonscheferne tager den derfra, og resten foregår i det meget tætte samarbejde, der er imellem alle de soldater – uanset grad og funktion – som er involveret i opgaveløsningen.

Derudover har jeg, ligesom kompagnichefer og bataljonschefer, en særlig opgave i at inddrage talsmænd og personelorganisationerne, når det er relevant. Værdien af dette samarbejde må ikke undervurderes.

Den væsentligste forskel for mig i forhold til sergenten og premierløjtnanten er, at mit ansvarsområde er lidt større, og der er nogen flere soldater at forholde sig til. Det er derfor jeg har en regimentssstab til at støtte mig.

Så privilegerede er de to andre ikke.

Vi skal passe på vores materiel

Når vi kikker frem imod tiden efter sommerferien, så ved vi allerede nu, at hverdagen fortsat vil blive spændende. Vi kommer til at tale meget om vores forebyggende vedligeholdelsestjeneste, og muligheden for nye missioner.

Jeg har tidligere fortalt jer om mine holdninger til vedligeholdelsestjenesten.

Hvis ikke vi hver især tager ejerskab for vores materiel og holder det ved lige – og hvis ikke standarden bliver kontrolleret – så bliver vi udfordret.

Selvom der allerede i år er tilgået nyt materiel (og også mere end jeg forventede), har vi ikke råd til tab på grund af en mangelfuld forebyggende vedligeholdelse.

Det gælder både køretøjer, våben og kommunikationsmateriel.

Nye missioner

Vedrørende nye missioner, så er der ikke lige nu noget meget stort i støbeskeen. Men som I ved, så kan det hurtigt ændre sig, afhængigt af, hvad politikerne måtte ønske at anvende os til.

De missioner vi har lige nu, forventer jeg fortsætter, og så har vi vores VJTF beredskab, som vi skal have færdigopbygget og holde ved lige ind i 2017.

Vores feltmæssige optræden

Et af mine fokusområder er vores feltmæssige optræden.

Vi har en stor udfordring i at (gen)indlære, hvorledes logistikenheder og militærpolitienheder optræder i felten, når der ikke er en lejr til rådighed.

Med den fremtid, der tegner sig for os, skal vi rutineret kunne gennemføre marcher både i dagslys og mørke, ligesom vi skal kunne indrette og løse opgaver fra områder, hvor der ikke nødvendigvis er alle de faciliteter til rådighed, som vi ellers gerne vil have.

At marchere og rykke ind i en skov om natten med en større kolonne er ikke det nemmeste, men netop derfor skal vi øve og øve, indtil vi alle kan se hin-

anden i øjnene og være tilfredse. Dette behov for en sikker feltmæssig optræden er det pålagt alle chefer at være opmærksomme på.

I den forbindelse gælder stadig, at vi, som enkeltmand og i vores respektive grupper og delinger, skal være i stand til at forsvare os selv. Det gælder både under march, og når vi ligger i et område.

Jeg er klar over, at det godt kan være lang tid siden, at man som enhed har skullet undvære et solidt underlag til køretøjerne og lejrfaciliteter, men der er ingen vej uden om. Den næste skarpe opgave bliver ikke nødvendigvis som det, vi kender fra Irak og Afghanistan.

Årsdagen

Inden jeg slutter skal jeg bestemt også huske at nævne vores årsdag, som vi fejrede den 12. maj. Det var en kanon dag. Både i vores egen kreds, og fra vores eksterne samarbejdspartnere, har jeg kun fået positive tilbagemeldinger. Regimentsstaben har samlet nogle erfaringer ind, og så tager vi den derfra.

Når jeg med sådan en dag én gang årligt kan opnå, at en værnepligtig, en rutineret soldat fra den stående styrke og en for længst hjemsendt veteran kan møde hinanden i en fælles forståelse af, hvad det betyder at bære uniform, så er det alle forberedelserne værd.

At vi også i svær grad bliver synlige for den civile verden, er helt i tråd med den vej, vi skal med Trænregimentet.

God sommer til jer alle, vi ses derude.

Jess Møller Nielsen
oberst

